

THE MORNING STAR.

Vol. 50.

Jaffna, Thursday the 20th of Nov., 1890.

No. 22.

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION: BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE.

RECEIPTS FOR THE MORNING STAR

1889.

Kaits	Mr. N. Visuvanathapillay	1.25
Anuradhapura	" C. Chinniah	1.50
Jaffna Town	" C. Comarajah	1.50

1890.

Anuradhapura	" C. Chinniah	1.75
Chavagacherry	" N. Joseph	1.25
Rackwana	" V. Vallipuram	1.75
Mannar	" P. V. Laurenzy	1.75

Tellippally Rev. T.S. Smith, Rev. W. Joseph, Messrs. S. Jeremiah, Edward Tilliampalam, Allen, Ambalam, D. Velupillai, S.K. Yesuthasan, D. Kathiraman, S. Miller, W. Russel, Henry Joseph, Tilliambalam, D.N. Nelson, S. Levins, The English School 2 copies, Sellappah, Thuryappah, C. Winslow, S. Kristner, W. Hall, S. Kanthar, T. Snell, Thamothearampillai, N. Tilliambalam, Barnabas, Visuvalingam, Thampipillai, V. Viramuttu, The Shroff, A. Valupillai, Canapadypilly, S. Sylvester, D. Canther, Sinnatamby Odier, The Training School 34.00.

IN THE PRESS.

CEYLON ALMANAC for 1891.

Double Crown 18 mo, 40 pages.

It contains the principal articles of the Calendar, rising, setting, and meridian passage of the sun, moon, planets, and principal stars, pocket calendar, phases of the moon, eclipses, seasons, morning stars, Government and national holidays, the European and Hindu calendars, interesting articles and items; judicial, notarial and postal stamp duties &c. &c.

N.B. Only a limited number is published this year. Five cents per copy. Postage 2 cents for four copies.

Apply to

The Manager, Morning Star: Batticotta.

MARRIAGE.

At Changanai Church on the 19th Inst. by the Rev. A. Bryant, Mr. George C. Niles, son of Rev. J. Niles, teacher, Chetty Street, Vannarponne to Miss Mary C. Black, daughter of Mr. J. S. Black of Talawakelle.

MANUAL OF GEOGRAPHY.

TAMIL: PART II. EUROPE.

Designed for the 7th Standard.

Price 25 cts.

Apply to

A. CANAGASABAPILLY. Uduvil, Jaffna.

NOTICE.

We appoint Mr. A. Vytilingam Bevier to be our business agent at Galle and we do hereby authorize him to collect and receive all moneys that may be found to be due to us and to grant all valid receipts for the same.

Morning Star Office Batticotta 17th Nov. 90

J. P. Cooke, Manager.

NOTICE.

Tenders are hereby called for the supply Mathagal coral stones of the following dimensions or upwards

6x6x6
9x9x6

12x12x6
15x15x6

dressed or undressed to be delivered at Pallai opposite to P.W.D. Office. Applications are to state price of 100 of each of the above dimensions and to be made to W.M.S. Twynam Esq. or J.J. Paterson Esq. Hony. Sec. of the Pallai Church Building Committee. Pallai, 18th November, 1890.

மாதகல் முருகைக் கற்களுக்கு ஒப்பந்தம்.

கீழே கூறியிருக்கிற அளவுப்பிரமானமான மாதகல் முருகைக்கற்கள் வேண்டியிருக்கிறபடியால், அவைகளுக்காக ஒப்பந்தம் பண்ணி, வேட்டி அல்லது வேட்டாமல், பழையில் கொண்டு வந்து கொடுக்கப் பிரியப்படுகிறவர்கள், பழையில் கட்டப்படும் கோலில் கொள்முதற்கையச் சேர்ந்தவர்களாகிய, டபிள்யூ. எம். எஸ். துவைனந்திரையிடமாவது, ஜே. ஜே. பற்றச்சன் துறையிடமாவது நூற்றுக்கு இன்னவிலையென்று குறித்தச் சொல்லி மேலதிகமான விசேஷங்களை அறிந்துகொள்ளலாம்.

கற்களின் அளவு.

6 அங்குலநீளம்	6 அங்குலஅகலம்	6 அங்குலகன.
9 " "	9 " "	6 " "
12 " "	12 " "	6 " "
15 " "	15 " "	6 " "

விளம்பரம்.

உடுவில் தஞ்சாவூர் சிதம்பரப்பின்னையும் பெண் முதற்பிள்ளையுமாகிய நாகன் இதழலிவிப்பது பின்புற் சொல்லப்படும் உடுவிலிறைக்குச் சேர்ந்த ஏழு துண்டுகள் காணிகளும் எக்களில் இரண்டாம் பேர்வழிகாரியின் உரிமையும் எங்களுடைய முப்பது வருஷத்தக்கு மேற்பட்ட ஆட்சியுமான காணிகளானபடியால் இந்தக்காணிகளின் பேரால் எந்த நொத்தாரிசாவது அறுதி, ஒற்றி, ஈடு முதலிய எந்தச் சாதனங்களுவாவது நிறைவேற்றக்கூடாதென்று பிரசித்தப்படுத்தி விளம்பரம்பண்ணுகிறோம். காணிகள்.

க தச்சன் வயல் பரப்பு நெல்லொச்சம் பத்து. எல்லை சிறுக்கு அப்புக்குட்டி. வடக்கு அப்புக்குட்டியும் சின்னவியும். மேற்கு இறைவாய்க்காவ. தெற்கு நல்லூர்ச் சுந்தரமேயாவிற்கு காணி. இடது கலும். உ. பெரியவயல் பரப்பு நெல் இலாச்சம் எட்டு. எல்லை சிறுக்கு சபாபத. வடக்கு சின்னத்தங்குமும் சபாபதும், மேற்கு சீதேவன். தெற்கு தயாகர் இடங்கலும். ந. பள்ளன் தோட்டம் பரப்பு நிலைஇலாச்சம் பன்னிரண்டு. எல்லை சிறுக்கு ஒழங்கை. வடக்கும் மேற்கும் தங்குமார். தெற்கு கையொழங்கை இடங்கலில் சொரியலாய் அரைவாசியில் முன்றிலிருந்து. ச பாதிரிஒல்லை பரப்பு நிலைஇலாச்சம் எட்டு. எல்லை கிளக்கு கணபதியும் பங்காளும், சேதுவும் பங்காளும். வடக்கு ஒழங்கையும், குேட்டும். மேற்கு (சின்ன) ஒச்சியும் பங்காளும். தெற்கு அன்னாச்சியும் பங்காளும். இது அடங்கலிற் சொரியலாய் அரைவாசி. நு. பள்ளிச்சத்தப்பை பரப்பு நிலை இலாச்சம் பன்னிரண்டு. எல்லை சிறுக்கு முதற்பிள்ளை. வடக்கு சேது. மேற்கு முதற்பிள்ளை. தெற்கு வள்ளியமையும் பங்காளும். இது அடங்கலும்.

கூ. மலையாவளவு பரப்பு நிலைஇலாச்சம் எட்டு. எல்லை சிறுக்கு ஒழங்கையும், கிணறும், சின்னாச்சியும் பங்காளும். வடக்கு சின்னாச்சியும் பங்காளும் சேதுவும். மேற்கு முதற்பிள்ளையும் சேதுவும். தெற்கு வள்ளியமையும் பங்காளும். இது அடங்கலும். ச. கலட்டி பரப்பு நிலைஇலாச்சம் இருபது எல்லை சிறுக்கு வள்ளியமையும் பங்காளும், சத்தப்பிள்ளையும். வடக்கு சேதுவும், தெய்வானையும். மேற்கு வேலுப்பிள்ளையும் பங்காளும். தெற்கு ஒழங்கையும் நாகமுத்தவும் பங்காளும். இதற்கூடாகச் செல்லும் குேட்டுப்பிறநீங்கலாக மீதமடங்கலும்.

சிதம்பரி.

முத்தப்பிள்ளை கைக்கீறு +

உடுவில், கசகயம் ஆண்டு கார்த்திகைமீ ௧௬ வ.

விளம்பரம்.

இதனால் சகலருக்கும் அறிவிப்பது யாதெனில் தற்காலம் நுவரெலியாலில், நீ. நி.சி.சி.வ. அபின் கடையிலிருந்து வியாபாரஞ்செய்யும் அ. மாரிமுத்தாபின்னையுடைய நான் இதுதவல் என்பெயரை வி. அ சரவணமுத்தாபின்னையென மாற்றிக்கொண்டேன்.

இங்ஙனம், வி. அ சரவணமுத்தாபின்னைய. நுவரெலியா. கூய. புட்டாதி மு 29-90.

Local and General.

We are happy to learn that Mr. A. Pethamparam of Suthumaly, Jaffna, has come off successfully in the examination for licensed surveyors lately held in Colombo. This young man is a nephew of Mr. C. Cathiravallee the well-known native physician of Suthumaly. He was a student of E. Cornelius Esq., surveyor, and was for some time practising as a Fiscal's Surveyor. Com.

—REV. MR. AND MRS. TRIMMER three children and an ayah duly arrived here on Friday evening the 14th inst. The Christians of the Wesleyan Mission arranged a thanksgiving meeting soon after his arrival, and presented an address of welcome. Mr. Trimmer succeeds Mr. Rigg as the Chairman of North Ceylon, and he is stationed at Vempadi. Mr. Restarick left for his new station at Point Pedro, the day previous to the arrival of Mr. Trimmer and vacated the mission house at Vempadi to accommodate the new comers.

—SALT RENT for the new year was purchased by one Mr. Ponnampalam of Nellore, at Rs. 57000 which is Rs. 1000 in excess of this year.

—DR. AND MRS. PENTECOST and party including the Hon Misses Kinnaird and Mr. and Mrs. Stebbins arrived in Colombo on the morning of the 11th inst., but did not stay there long. They soon after, proceeded to India, and after finishing their work there, the parties will come back to Ceylon probably in March next, and begin their work in Ceylon which will last over a fortnight or three weeks.

—MR. Kottiya one of the school of Theosophy expounded his doctrines in a couple of addresses delivered in the "Victoria Reading Hall". Mr. K. appears to have in view the opening up of a local branch of his new society. A committee we hear, has been formed including some of the prominent men of Jaffna, who cannot put up with the present rules of sivaism.

—THE PROVINCIAL ENGINEER. Mr. Hawkes goes away to another station as soon as one Mr. Creasy who is appointed to succeed him, arrives here from England. Mr. Creasy will probably be here by next month.

—THE MILLIONAIRE. The entire value of the estate and property of the late Mr. C. H. De Souza, sworn to by the executrix, amounts to Rs. 4,000,000, excluding however some of the valuable estates which devolved on the said deceased from his uncle and father-in-law, as these have been entailed in trust for his children. The stamp duty has been very heavy. The stamp for Probate alone will amount to Rs. 30,000 and the class stamp to Rs. 408.

—William E. Hitchcock M. A. with his wife expects to leave America this month to join the staff of Instructors of Jaffna College, where he did acceptable work for six years, from 1880 to 1886. His experience and the good name he won for himself here will make him very welcome.

A BIG GUN—A cannon weighing over 22 tons has been landed in Colombo, to be mounted in the battery on Galle Face. The shells with which it is to be loaded weigh 380 lbs. each and they can be fired a distance of eight miles. A barrel of powder more or less is needed for each shot.

—CHOLERA. We hear that this fell disease is still lurking in some parts of Udupiddy. Our medical head here is as indefatigable as ever and keeps his subordinates constantly busy in giving relief to the suffering and arresting the progress of the epidemic. Most of the infected localities are now free and healthy. Superstitious absurdities have been a great nuisance and in many places some sort of an obstacle to the work of the medical officers in reaching and administering medicine to the patients.

—DR. ATTYGALLE Our esteemed doctor the Colonial Surgeon goes to Colombo on a leave of one month.

நீதி இராச்சியத்தாரை உயர்த்தும், பாவமோ எந்தச் சனங்களுக்கும் இகழ்ச்சி.

நூலம் புத்தகம்.] யாழ்ப்பாணம்,

தகவலும் (ஸ்ர) கார்த்திகை மீ உயர் வ.

வியாழக்கிழமை. [சங்கியை, உஉ.

உதயதாரகை.

தகவலும் (ஸ்ர) கார்த்திகை மீ உயர் வ.

சுத்த சங்கிரகம்.

இது நீர்வெலியிலிருந்து சாலஞ்சென்ற சிவசங்கரபண்டிதர் இயற்றியது. அவர்புத்திரர் சிவப்பிரகாச பண்டிதரால் அச்சுப்பதிப்பிக்கப்பட்டது. சமஸ்கிருத இலக்கணம்படிக்க விரும்புவார்க்கு அதியுபயோகமானது. மிகநேர்த்தியானது. இதற்கு அநேக புண்ணியவாண்கள் போருள் உபகரித்திருக்கிறார்கள். இறுபிரவாய்ச்செய்யப்பட்ட இந்நூலின் பூர்வார்த்தம் என்னும் முதற்பாகம் மாதிரிமே இப்போது வெளிவந்திருக்கிறது. உத்தரார்த்தமாகிய இதன் பிற்பாகம் இனிமேல்வருவது. அனுப்பிய பிரதிக்காக வந்தனந்தரஹற்றோம்.

பைசாசன் படைஎழுச்சி.—The Devil's Expedition.—பசாசன் பெரும்பேர்வீரன். அஞ்சாநெஞ்சனும் யாரோடும் சண்டைபோவான். இருட்டுலகம் என்னும் பெயர்தாங்கிய ஆபிரிக்காக்கண்டத்தின் மெய்ஞ்ஞான சூரியன் உதிக்கத்தொடங்கி நெடுங்காலமல்ல. அங்கே ஐரோப்பிய இராசாங்கபதிகள் பலர் தத்தம் ஆவணயாசக்காரங்களை யோச்சிச் சிலர் நாடுநகரங்களை நவமாய்க் கையாடச், சிலர் அந்நாடு உமக்கு இந்நாடு எமக்கென்று தங்களுட்பங்கிட, ஊசிபோது ம் இடமெங்கும் நுழையுஞ் சரபோலாத தத்தம் அரசனுழையுங் நாடென்றும் பரநாடென்றும் பின்னமின்றி அந்தந்த மிஷன் சங்கத்தார் தத்தம் மிஷனரிப் படையெழுச்சிகளை நடத்தி ஞானயுத்தம் நடத்துகின்றார். இது ஆனந்தசங்கத்தான். ஆனால் கேட்டோர் திடுக்காட்டமுற்று நாசியில் ல்லரணிந்துதவும், விளையுங் கேட்டை நினைந்து நல்லோர் நடுநடுங்குவந் தக்கதாகப் புதிதாய் அந்த நாட்டுக்குப் பாரதாரமான படையெழுச்சி யொன்று நடத்தப்படுகிறது. அப்படை எழுச்சிக்குப் பசாசின் படையெழுச்சியென்று பெரிட்டார்கள். குறித்த இருக்கண்டத்துக்குமாயுள் சேனாபதியாசியபசாசு நடத்திப்போகும் வீரர்கூர்த்தையும் அவர் யபாசகையையும் எல்லப்படுத்த எம்மாலில்லையாயினும் ஒருவாறு அவர்தொகையை மாதிரிஞ் சொல்வோம். ஐரோப்பா அமரிக்கா என்னும் ஈரிடங்களிலுமிருந்தே பசாசன் தன் வீரரைத் தெரிந்தான். ஒருசூழலையில் ஒரு துறைமுகத்தாலேற்றப்பட்ட கொடிய சேனாவீரர் தொகையைக் கேட்க.

சு.கா.0,000 சின்பெட்டிகள்

நா.0,000 பிரண்டிப்பெட்டிகள்

உஅ.000 உலிசிப்

அ.00,000 சாராயப்போத்தல்கள்

நா.0,000 சாராயப்பீப்பாக்கள்

நா.0,000 பின்னொருவகைச் சாராயப்பெட்டிகள்

கரு.000 பின்னொரு " " பீப்பாக்கள்

சா.0,000 பின்னொருவகைப்பெட்டிகள்

அந்தோ! அந்தோ! தன் கையை வளைத்தப் பார்த்த குருடன். ஐயோ! இம்முட்டுக்கை என் பின்னவின் தொண்டையுட் புதநதால் அது பிழைப்பதென்பது? என்றபோல இவ்வளவு அநியாயமும் அந்த இருட்டுலகத்தாரின் கண்டத்துப் புதுமனம் அவர் பிழைப்பதற்குப்போது! இவ்வளவு செல்லுமிடம் எங்கெங்கோ அங்கங்கெல்லாம் மூத்தவருங்குடிச் சென்றற்போலச், சீர்க்குத்தம், கலாநிபர், சத்தியவேததீபங்களை ஐரோப்பியர் ஏற்றிச்செல்லும் இடங்களிலெல்லாம் பசாசனல்லவாதன் படைசனங்களை ஏற்றி ஊரைக் குட்டிச் சுவராக்குகின்றான். தாரப்போவானேன்? எம்முரினிலே அவனுட்டும் பா (வை) வக்கூத்துகள் எவ்வளவு! எத்தனைபேரை அவன் உரப்பகலாய் ஆட்டியுலக்கின்றான்! அவன் கயிற்றிலாவோர் ஆட்ப்பாடுவார் எத்தனைபேர்? பாவைகளுந்தானே, வானுக்குச் சாடிப் பூமாதக்குச் சாட்டாங்க கேண்டனரிவார் எத்தனைபேர்! மணலியின் தாலிவாளிகளைக் கிள்ளிநுள்ளிக் கொண்டுபோய்த் தவறணங்காணுக்கு தத்தப்பண்ணுவார் எத்தனைபேர்! உலுக்கத்தனியற்றுக் கந்தையணிந்தார் எத்தனைபேர்! சிறப்பாத்திரினை வாலியென் றெண்ணி அதிலிறங்கிக் காலையடித்து நீக்கி வழிப்போக்கர் சிரிக்கத் தலைநாணிப்போவாரெத்தனைபேர்! தெருக்கான்களைக் கட்டில் மெத்தைகளாய்க் கொண்டுநடுகுவார் எத்தனைபேர்! வீடுவாசலற்றுக் குட்டிச் சுவராணர் எத்தனைபேர்! கண்ணாடிக் காணவேண்டினால் மார்சுதி முற்றிப் பத்தியுங்குட்கு.

கூடுமழியுமட்டும் பொறுத்திருங்கள். இவர்கள் எல்லாரும் பசாசின் படையெழுச்சிவீரர்முன் நின்றுநின்றுப் போராடச் சக்தியற்றத் தம் ஆயுதங்களைப் பறிகொடுத்துச் சிறைப்பிடிச்சுப் பட்டோரல்லவா? ஐரோப்பாவில் நின்றமாதிரித் தான் எம்முரைப்பிடிக்கப் படைவீரரைக் கொண் டவருகிறா? இவ்வூரிலும் அணிவகுப்புக்கு ஆட்களைத் தயார்செய்கின்றான். அவன் எத்தனை பேர்க்கு யாவனயேற்றக் குதிரையேற்றம் ரதவேற்றங்கள் கற்பிக்கின்றான். எத்தனை வீடுகள், எத்தனைகொட்டிகள், எத்தனைதூக்கிகள் அவன் படைக்கலவீரர்க்குப் பாடவீடுகளும், கொத்தளங்களும், ஆயுதசாலைகளும் இருக்கின்றன. காலி கொழும்பாவேற்றப்படுக தன்னிஷ்டப்பட்டானங்கள் எத்தனை? சத்திரமும், முட்டிகளும், தன்களாக்கொண்டு சிலரபம்பயிற்றுவார் கிராமத்துக்குக் கிராமம் எத்தனைபேர். சந்தைக்குச் சந்தை தாவடியிறக்கும் வீரர் எத்தனைபேர்! பெரிய குத்துகைகாரர், குட்டிக் குத்துகைகாரர் படையெழுச்சி நாடாத்தவந்தவனுக்குப் படைத்துணைவரல்லவா? ஐயையோ! இவர்களை யாழ்ப்பாணங்களில் உழப்பிடித்தது! சின்னக்கடை குப்புறக்குணிந்தாலெனக், கச்சரி யொருபுறஞ் சரிந்தாலென்ன. எம்முர் சாயாமல் நல்லோரோ மின் டுகொடுங்கள். பசாசின் படைஎழுச்சி பறக்கச் சிலுவையுத்தமெடுங்கள். ஆ! பேதரு சன்னியாசிகள் கிளம்பாரா? இது எம்மத்தவரும் பார்க்கும் அலுவலாதலிற் கிளம்புக!

உலோப ரோகம்.—Parsimony.—நீதிவு, பிளவையெனும் சூரோசங்குள் துலதேகிகளும் புஷ்டியாய்ண்பவர்களுமான ஐசுவரியவாண்களுக்குச் சுயாதீனமானார்போலப், பெரும்பாலும் முகவுரை நோயும் அவர்க்கே உரியன. இந்நோய் புவனியாயும் இடையிலுற்பவம்பெற்றும் வருவதுண்டு. ஐசுவரியவாண்களுக்கே பெரும்பாணமை உரியதென்றேமாயினும் பணவாஞ்சையித் தோர் யாருக்குமது சார்பான ரோகத்தான். நிவந்த பீடத்தேறிநன்று நயந்த சொன்மாரி மழை பொழியும் வாய்ப்புத் தீர்த்தனையெனின், சிரமோபதேசம்பண்ணும் ஆத்தலையெனின், சொற்களைப் பிளந்து நுணுக்கங்களை ஆராய்வுசெய்து கற்பிக்கவல்ல இலக்கண வித்தவானையெனின், பூதிபங்களைவகுத்து, ஆகாயசோதிக்களைக் கணக்கட்டு ஆழியின் கரைதிறைகளை அளந்து எல்லைகட்டும் பிரபஞ்ச சாஸாதிரியாய்னென், கிரமபாடசாலை ஸ்தாபித்தச் சிறுவரைமேய்க்க வல்லசட்டம்பியாய்னென், சட்டாசியுத்தம்நடத்தும் கச்சேரி கோட்டு உத்தியோகத்தாராய்னென், வெண்மையைக் கற்பாபாக்கவும், கறுப்பை வெண்மையாக்கவும் வல்ல நியாயசாஸ்திரியாய்னென், ஸ்ரீயாமற்சொன்னால் அரியரோகங்களைப் போக்கடிக்கும் வைத்தயனாய்னென், ஆடுவாயினென் மகடேவாயினென் எங்கிலையாராயினும் இந்நோயைக்கொள்ளுந்நாலார். பரோபகாரக சீருத்தியங்களுக்குத் தயாகம்பண்ணுது அவற்றை உவாந்தித்தலும், வாங்கவாசித்த புத்தகபத்திர்ப் பணமிறுக்க வெறுப்பும், "இப்பன்றவர்பிச்சையேற்றமெப்பிரான்" நாமத்தில பிச்சைஎன்னும் ஏழையைக் கண்டாங்காமையும், வாக்கினகட னிறுக்க வழியிருந்தும் நாவாநாவான நாட்போக்கலும், இந்நோயை அதிகரிக்கச்செய்யும் குணங்குறிகளாகும். ஒருவனுடைய கீர்த்தியையும் பெயரையுஞ் சாவப்பண்ணும் இந்நோயின் பிரதான துணைப் பண்பென்பது. திறக்கவும் திறந்தேடுக்கவும் கூடாத கரவாதம், பொருத்தவாதங்களைவிட விரல்பிடித்துக் கையொப்பமிடக்கூடா விரைப்பு வாதமுமாகும். அழிப்பின்றி யொறுப்பும், ஆராதாத்தனமின்றி ல்வேகமுமாய் நடத்தலும் இந்நோய்க்கு இன்னோய்போன்றிருந்தும், அவை பிசுனத்தனம், எச்சிறிகைகொண்டு காசுமோச்சாமையாகும் உலோபரோகத்தோடு சேரவில்லை. சிறுபிராயகாந்திலே பெற்றாரா கொடுக்கப்பயிற்றப்படுவார்க்கு இந்நோயுணுகாத. வாலிபத்திலும் ஆவத்திலும் நிலைத்துக்கொண்டால் அதனமாரற்றலரிதாம். இந்நோய்க்குப் பரிகரிப்புண்டு. பட்டோலமுறை. உதாரசீலம், ஆதலாரக்கம், தன கிராசை என்னும் மூன்ற பூக்களையும் சமூல மாயப்பிடுக்சி, ஆதாவென்னும் அன்புரலிலட்டுகொறுக்கி, வகையொன்றுக்கு அரையரைக்களஞ்செடுத்துத் தேவஆசீர்வாதமென்னும் ஆலின்பால்விட்டுக்குழைத்த பிரதினை ஒருமண்டலமுண்ணுவோர் இந்நோய் பரிதிமுன்பன்மெனப் பறக்கும். பெருநாசை என்னும் புரிசுசப்புத்தன் னிப் பத்தியுங்குட்கு.

யாழ்ப்பாணம்.

நெல்வரி நிலவரி சிறுதானியவரி.—Food tax &c.—மூன்றாவது நின்றபோம் என்றதன் பேரின் குதுசலிப்புக்கொள்ளும் தோட்டக்காரர் நிலவரிச்சட்டமென்ற சொற் காதிச் விழுத் திசில் கொண்டார்கள். பிச்சைவேண்டாங்காயே நாயைப் பிடியென்கிறார்கள். ஆகாரவரி தலர்க்கப் பாவதன் மேலாசையுற்றார் நிலவரிதான் பதில் வரியாகில் இஞ்சிசின்ற உரக்கன்கணக்கில் முடியுமென்று ஏக்கம்படித்தார் இத்தோடு தானியவரியைப்பற்றி வாதாடும்பத்திரர்கள் சென்னையிலே தானியவரி நூற்றுக்கூடுபதென்றன. நாயிறுப்பது பத்து, அங்கே அவாறுப்பது பத்து தானத்தன் தானத்தன் என்திப்படியோ? அறியோம தெருவிலிருக்குக் கோடரியைத் தூக்கித் தாளி லிடாமையும். எள்ளுச்சொப்பந்தம்பண்ணி எண்ணெய்க்கொப்பந்தம்ஆக்கிக்கொள்ளாமையுமே நாம் எம்மனோர்க்கு வைக்கும் அன்பான உபதேசம்.

வருஞ் சந்திரகிரகணம்.—The coming Lunar Eclipse.—தமிழ்க் கார்த்திகை கடைத்தேதியும், ஐங்கல்விஷ கார்த்திகை உகந்த தேதியுமாகிய புதன்கிழமையிரா மப்புந்தாரம் மழையின்றிவெளத்திருக்குமாயிற் பஞ்சாங்கங்கணிக்கும் இருகட்சியார்த்தமைகளுள்வெளிக்கும். நம இருநாதசாத்திரியாரும் அவர்கட்சியாரும் அன்றைச் சிவகண காலம் பிரமாணங்களை வரையறையாய்த் தெரிவித்த அதெம்முர்க்குத் தெரியுமென்று சொல்லச், கொழுமடித்தறையிற் சிதம்பரனுதகாத்திரியாரும் அவர்கட்சியாரும் அதைமுறுத்துக் கங்கைக் கட்டிநிற்கிறார்கள். ஆராதாசை செத்தேனல் விடிந்தார் தெரியுமென்றது ஊர்ப்பழமொழி மப்புமழை சகாயத்தகது வந்து சரிக்கட்டாலட்டால் ஒருகட்சி விழுவது நிச்சயமே

மழையோடு பொய்தல்.—Rain.—சிலவிடங்களில் மாதிரிப் போத் பெருமழையோடு வடந்தேற நேற்றிற்று. பிப்பிர்வளர்க்குத் தாதியார் மடந்தையோத்த வடந்தைவந்தும் வெள்ளமில்லாம இப்பத்தி வேளாண்மைக்கு வாய்ப்பாகாத. சிலபகுக்கி குளக்கரை வயல்கள் வெள்ளத்தில் மூக்குளித்தன என்று சொல்லக் கேட்டோமாயினும் எம்முற்புறங்குச் சிலங்கைக்கு நார்ப்புட்டுக்கத்தானும் வெள்ளம்பெற்றதில்லை. நீரேறினவன்றே. செல்லேறும்.

பொற்கலியாணம்.—Golden wedding.—மாணிப்பாய் அச்சியங்கராசைச் சுயாதீனனொருவரான மெஸ். நேதன் ஸ்திதேயுக் என்பவர்க்கும் அவர் அருமைப் பாரியார்க்கும் எம்முள்ளத்திலிருந்தாற்றெங்கும் அன்பே யுருவாயமைந்த மங்க ளசோபன வாழ்த்துக்கூறலுங்கே. பிறகிட்டகங் வ இவ்விருவரது பொற்கலியாணச்சட்டம் மாணிப்பாயிலே அவர்களது சுயசூதத்தலும் அடக்கவிற்கும் அவர்கள் மருகர் மெஸ். ஆ. ஓ.டி அன்பரிவிட்டிலும் அச்சிரோசையாய்க் கொண்டாடப்பட்டது. சுற்றமித்தர புத்தர பவுத்திராதியாய்ப் பலர் கூறனர். வீட்டிலிருந்து மேளதாளத்தடன் அழைக்கப்பட்டு மருகர்விட்டுக்குப்போக, அங்கே ஆராதனையும் மங்கலத்தகோட்டங்களும் வாழ்த்துரைகளும் சம்பூரணமாய் நடைபெற்றன. உபகாரங்களுக் கொட்டின. இவ்விவாகவழக்கம் யாழ்ப்பாணத்தார்க்குள்ளே முன் என்றமில்லா நூதனவழக்கம். இப்போ பொற்கலியாணம் நடத்தின இவர்கள் புத்திரர் ஸ்திதேயுக் அரசர்கோன் முதலியாரே தமது வெள்ளிக்கலியாணத்தை இரண்டுவருடங்களுக்குமுன் பருத்தித்தறையிலே முதன் மூலஅரிவாரிப் பாடமாய் நடத்தினவர். இரண்டாவதாய் அவர் தந்தையார் இப்போது நடத்தினர். இதோர் ஆனந்த நீரோசைக் காரியமாதலிற் பின்னும் பலர் இவர் அடிச்சுவட்டில் மிதிப்பாரென்று நம்புகிறோம். இந்த நவவிவாக சம்பந்தக் கொண்டாட்டத்தைச் சண்ணுரக்கண்டு களித்தார் இருவர்க்குமேலும் எம்பகவான் சௌபாக்கிய சலாக்கியங்களை ஈவாராக.

மெஸ். இற்க்கோக்.—Mr. W. E. Hitchcock, M. A.—முன்பின் ஆறுவருஷங்களாக யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி ஆசிரியராயிருந்து சென்னையுக்குச்சென்ற இக்கலாவல்லவர் திருப்புவந் கல்லூரி ஆசிரியராய்வர இம்மாசம் பிரமாணப்பட்ட சங்கதி அதன் சிநேகிதர், அனுசாரிகள், மாணுக்கருக்குச் சர்க்கரைப்பந்தலிலே தேன்மாரிபொழிந்தாலெனத் தோனிக்கும்.

பாம்புக்கடி:—Snake bite.—பிறகிட்டசீழ்மை நவாலி அட்டசிரிச் சுத்தசாயிகோலர் பூசுக்குக் கு மடைப்பள்ளியிலே புடையன்பாம்பொன்று தீண்டிற்று. “இத்தான் முதலாக தேவரயாவரும் மூவர்திராயம்—வந்தவப்பொழுது தீராவவேறினாலாம் பல்லே” என்ற வாகட நூற்படி சிலத்தினங்களுள் மண்ணே மூடிவாயிற்று.

கோதாரி:—Cholera—எம்மூர்க்கும் இதற்கு ஸ்மற்ற தோட்பு தீர்விடவ. உபபிட்டுயிலே நுழைந்த நான்வீதம் பலவாச் சரிப்பிடிக்கின்ற தென்று கேள்வி. வைத்தியரே இனி உமது தீற மைமையே நோக்குகிறோம்.

இரட்சணியசேனாவீரர்:—Salvationists.—மாண்புமாய் உலேவ் என்னும் ஈரிடத்திலும் பா ளையிறுக்கச் சண்டைபோட்டார்கள். இன்னுள் சில நாட்களை நோக்கியிருக்கின்றார்.

யூரிமார் விசாரணை:—Jury System.—யூரி மாணவதைத் தீர்ப்புக்கெழுத்து உத்தமமல்ல வென்றது நீதிபதிகளில் முதலாய் பலர்க்கும் யோசனைபாயிருக்கின்றது. தற்காலப் பத்திரிகை எப்பல இச்சாரமுட்பட்டிருக்கின்றன. மீத்சி னூற் தேவைபட்டிருக்கும்போது நல்லுறும் மத் சயஸ்தரவைத்துத் தள்ளிவிடக்கூட நடத்தத் தீர்ப்பெழுத்துவது சரியென்றது சிலபாலார்க்கு த்தது. யூரிமார் சிலவேளையில் முழுப்புகணிக்கா யைச் சேர்ந்திட புலத்ததால் போல முழு சியா யுதீரைய மாட்டியும் மாற்றியும் போடுகின்றார் தான். யூரிமார் தொகையாற பத்திரிபர்களை விலக்கலும்கோசனைபோன்றிருக்கிறது. அவரைக கிழமைக்கணக்கில் விண்ணகோடக்குவது பத்திரிகை. ஒருமுறை எம்மை இம்முறைக்கோட்டால் விதேவபண்ணித்தரல் வேண்டுமென மெஸ். தம்சன்நீதிபதியிடக் கேட்டதற்கு, ஒ! அதில் இதே விசேஷமென்று தடுத்தார். சர்மோர்க்கு ன்துறையிடக் கேட்டபோது சந்தோஷமாய் விடு வலைசெய்தார். இவ்விதங்களின் கருத்துத் தரிட் கின்றியும் வேறுவேறே.

**மெஸ். ஆ. பீதாம்பரம்:—Mr. A. Pet-
thimparam**—இவ்வாலிபன் கொழும்பில் இச்சே லவுகடந்த நிலவளைப்பரிட்சையிற் சித்தபெ ற்றுரைக்க கேள்வியுற்றோம். இவர் யாழ்ப்பாணம் அரசாட்சி நிலவளைவை உத்தியோகத்தாரான மெஸ். இ. கோர்ட்டெலியு என்பவரின் மாணுக்க ன். சுதமவலயிலிருக்கும் பிரபலியவைத்தியர் M. M. K. கதிரவேற்பின்வாயின் மருமகன். இவரவடந்த அனுசுவலத்தன்பேரிற் களிக்கின்றோம். தகுத்த சுதனவாலிபன்.

மெஸ். கோர்ட் லீ:—Mr. George Lee.—அமேதகரத்திலிருந்து சிலநாளடைத்தொலி ணர் வந்திருக்கார் இவர் அமேதகசிறுமை தன்னுத்தியோ கஸ்தானத்தக்குத் திருப்புகிறார்.

உப்புக்குத்தகை:—Salt rent.—யாழ்ப்பா ணம் உப்புக்குத்தகை ரூ.5,000 ரூபவாக விலை ப்பட்டது பேரணுண்டைப்பார்க்க 2,000 ரூபா அதிகமாம்.

தமிழ் ஆசிரியர் வேண்டுமாம்:—A Tamil teacher wanted.—இங்கிலாந்து இராசதானியிலே தமிழ் தெலுங்கு இவ்விரு பாவைகளையும் படிப் பிக்கவல்ல ஆசிரியர் வேண்டுமாம். தமிழ் ஆசிரி யர்க்குச் சம்பளம் நூறுபவுண்! இரண்டுமூன்று கடுப பவுண்! கனுவல்லகாணுக்காரியர்.

காரேற் றியர்:—Rev. W. Garret, B. A.—யாழ்ப்பாணம் உவெஸலியன்மியஷன் மத்தியபாட சாலத்தலவாராய் நியமனம்பெற்ற இவர் சேமமாய் வந்து சேர்ந்தார். முதற்பாசுக்கம் பிறகிட்ட உருவ செய்ப்பட்டது.

லேடி கோடன்கப்பல்:—Steamer “Lady Gordon.”—சற்றே சளைக்கியதற்குச்சிக்குவை. ததியஞ்செய்வித்தற்காக வம்பாய்நோக்கி நடந்தது. குனித்தது தோய்ந்து சுப்பட்டுவரப் பத்தாத்தேதி மட்டுக்குச் செல்லும். பிறவியில் நோய்கொண்ட தோ! முன்னும் பரிசரிப்புத் தேடிப்போனது.

இலங்கை.

சட்டநிருபணச்சபை:—Legislative Council குறித்தகாலங்களிலே சர்க்கர்கூடிவருகிறது கத் திச்சட்டத்தின்பேரிற் பெருந் தருக்கமுண்ட்பட்டது. தேசாப்தி இடையிலே இரத்தினபுரிக்குச் சென்றார்.

வைத்தியச்சட்டம்:—Medical Ordinance.—இம்முறைச் சட்டநிருபணச்சபையிற் கோண்டுவ ரப்பட்ட சட்டங்களுள் இதொன்று. பழையமையா யிருந்த சட்டத்தைத் திருத்தும்படியே இது பிறப் பிக்கப்பட்டது. விட்டுப்போன தேசாதிபதியின் வேண்டுகோளின்படி உற்பத்திப்பெற்ற இதற்குத் தியோகத்தரல்வாச் சங்கப் பிரபுள், விசேஷமாய் க் கிறிஸ்திறை, மாலுய் புங்காணுபுங்கமாய்

அம்புதொடுத்தமையால் அரசினர் அதைக்கைவி ட்டனர்.

**மாலுதீவுத்தாளுபதி:—Maldiv Am-
bassador.**—மாலுதீவையாளுந் கூலத்தான் வரு டாந்தம் அறுப்புத் தாளுபதி வழக்கம்போல இவ் வாண்டுக் கொழும்புராசதானியைத் தரிசுத்தச் சுலத்தானுடைய நிருபத்தைக் கொடுத்தத் தேசா திபதியையும் கண்டு தரிசனம்பண்ணி உபசரி க்கப்பட்டு மறுபடி ஊர்க்குத் திரும்பினர். பத்து நியஷங்களாகத் தேசாதிபதி ஊர்க்காரியங்களை யும் சுலத்தானது சளைக்கியங்கனையுபற்றி விசா ரித்துச் சம்பாஷித்தார் சுலத்தான்நம்பும் அரசா பாவையியல் வரையப்பட்டிருந்தது. தேசாதி பதி உத்தரநிருபம் அனுப்பினர் சுலத்தான் இனி ப்புப்பண்டம், குருவாடு, பாப், சிப்பிகள் முதலாம் பலபொருட்களை உபகாரமனுப்பியிருந்தார்.

**உத்தியோகத்தார்க்கு வருந்து:—G. A.,
Western Province.**—புத்தாய் கியமனம்பெற்ற ஏசுநர் தம் கீழ்த்தியோகத்தார்க்கு ஓர் விருந்து செய்தார். முப்பதபேர் அதற்குத் சேர்வுசெய்ய ப்பட்டார்கள். இந்த இனத்தல் இதுபுதினம்!

வைரோய ரத்தினம்:—A cat's eye.—கண் டிப்புறத்தலே ஓர் யோகசாலியான கோனக மனுஷனுக்கு அகப்பட்ட வைரோயமொன்றுக்கு விலை ரூ.1,000 ரூபாவாம்! இங்கலாந்திலே லந்த நகரக்கடைக்குக் கொண்டுபோய் விக்ரையுசெய் வதே அம்மனுஷன் கருத்து.

**இலங்கைக்கு பேரன்:—The late Ceylon
Millonaire.**—காலஞ்சென்ற மெஸ் கொகுசா லினது மணசாதனம் கொழும்பு மாகாணக்கோ ட்டிலே அவரது மணவியாற் கொண்டுபோகப் பட்டு உறதிபெற்றது. எம்மிஷ்டர் நூதனுபேட்சி களாதலில் அம்மணசாதன வஷயங்கள் பல வற்றை இங்குநனந்தருவம். மணவியும் முத்தபுத் திரனும் தத்துவகாரர். பெண்பிள்ளைகள் இவர்க் கு ஏழுபேர். ஆண்பிள்ளைகள் ஏழுபேர். ஒவ்வொ ரு பெண்பிள்ளையும் பராயமாதும்பாது. இர ண்டிலட்சம் ரூபா பெறுமதியான காணிகள் கொடுக்கப்பட வேண்டுமே. ஆண்பிள்ளைகள், ஒவ்வொருவரும் பராயமடையுமபோது வருடாந்தம் மூவாயிரம் ரூபா பெறுவார்கள். உவே ஸ்வினவரசர் கல்லூரிக்கு முத்தமகனே பொ றுப்பாரி. அதற்கு வருடாந்தம் மூவாயிரம் ரூபா. மணவி இறந்துபின் ஆண்மக்கள் ஒவ்வொருவ ரும் சரிசரிபங்காய் ஆஸ்திபெறுவார்கள்.

இவருக்குரிய ஆஸ்திபெறுமதி.
கொழும்புப் பதகியில், 23,75,000 ரூபா.
கண்டி வதவாயில், “ 2,50,000 “
முறட்டுவாலில், “ 1,00,000 “
நீர்கொழும்பு சலாபம், “ 5,00,000 “
சுழத்தறைபாணந்தறை, “ 10,00,000 “
அசைவுள்ள ஆதனம், “ 10,00,000 “
சட்டேறுதிகள், “ 5,00,000 “
வாக்குழி, “ 2,50,000 “
கைரோக்கமாதிய, “ 5,00,000 “

மொத்தம் இவரது ஆஸ்திபுள்ளிகளின் பணமதிப் ப, ரூ.50,00,000 ரூபா!

வடதேசம்.

**நிசாம் அரசரின் திரவியசாலை:—The Ni-
zam's Govt. Treasury.**—பேர்பெற்ற பரபுக்க ன்பலர்க்கு விரோதமாய் வழக்கு ஆரம்பமானது. முன்னகடந்த வசாரணையில் ஓர் பாரிய உத்தி யோகனத்தை குற்றவாளியானான். எல்லாஞ்சேர் ன்து தத்தமக்கிசைத்தபடி பொக்கிஷசாலையிற் கையிட்டார்கள் போலும்.

வேட்டுக்கிளிகள்:—Swarms of locusts.—வம்பாயின் சிலபகுதிகளிலே கணக்கற்ற வேட் டுக்கிளிகள் பறக்கக் கண்டார்கள். எந்த நாடு எந்த விளைவு குறைபாடப்படுமோ விளக்குமினி மேல்.

பிறதேசம்.

ஐரோப்பா:—Europe.—இங்குள்ள ரோசா ன்கப்புகள் சமாதானத்தையே கோருகின்றார்போ ல விளங்குகிறது. அங்கங்கே அவரவர்க்கிடையி லுள்ள பிணக்குகள் இனக்கமகசின்றன. அங்கி லோ போர்த்துக்கேயருக்கிடையிலிருந்த ஒவ்வா மை சாந்தியாக்கப்பட்டிருக்கிறது சர்மனிய இத் தாலிய மந்திரிமார் அதிமரியாதையாகவும் அக் களிப்பாகவும் ஒருவரையொருவர் கண்டுகொண்டாடினர். பலதரமும் கூடிக்கூடி இரகசியத்திற் பேசினார்கள். இத்தாலிய அரசன் தம் மந்திரியோ சேர்மன் மந்திரிக்கு விருந்தருத்தினர். ருஷியராச புத்திரர் நிறுத்தியிருந்த சம்பிரயாணத்தை ஆரம் பித்து அவ்விடம் இவ்விடம் உலாவுகிறார். இந்தியாவைத் தரிசித்தப் பிரதிஅரசரோடு சிநேகக் கொண்புறஞ்சும் சம்பிரயாணத்திலுள்ளார்.

இது ருஷிய ஆங்கிலேயர் நேசத்தைப் பெரிதாத்த ம். ஒளிந்த மன்னவரும் அரசினரும் சமாதானவி த்தையே விதைக்கிறார்கள்.

வர்த்தமானசங்கிரகம்.

நாநாசங்கதி:—Miscellaneous—இம்முறை எடுக்கப்பட்ட கணக்கின்படி ஐக்கியராசாங்கக் குடிசனம் ஆறுகோடியே இருபத்தைந்திலட்சம்.

நியுயோககுத்தம் அவென்னுவுக்கும் இடையே பிரயாணப்பட்ட இரண்டு ருக்கள் ஒன்றுடனெ ன்று தட்டி இரண்டும் தாழ்ந்தன. ஸ்பானிஷ்கப் பலிற் பன்னிருபேர் தப்ப எழுபத்தாறுபேர் மோ சப்பட்டார்கள். மற்றவருவிலிருந்தார் யாவரும் ஆழியைக் கல்லறையாக்கினார்கள்.

வித்துவன் சுலத்தானப் பிடித்துத்தருவார்க்கு ப்பதினாயிரம் ரூபாவெகுமதியென்று ஆங்கிலர் விளம்பரம்பண்ணினர்.

வழக்கு விளங்கும்போது சாட்சிக்காரனொருவ ணப் படமெடுத்த கோட்டிநிந்தாட்சணக்காக மெஸ். பேற்றிநிக் ஒழிறையன் என்னுள் சங்கப் பிரபுவுக்கு ஒருவாரமறியல் கிடைத்தது.

**கயரோச. அவுடதம்:—A cure for con-
sumption.**—சர்மன் வைத்தியரொருவர் கயரோச த்தைச் சுப்படுத்தற்கேற்ற கைகண்ட அவுடத மொன்றைக் கண்டுபிடித்தனராம். பரிட்சித்தார் பலர்மெய்யென்று சாட்சியிடுகிறார். நல்லதானே.

பயங்கர ஆபத்து:—A Frightful Explosion.—சீனராசாங்கத்துக்குரிய வெடிபொருத்தச்சாலையொ ன்றிற தீமுழிசயதால் முந்நாறுசின்ன லீவமோச ப்பட்டார்கள்.

**ஒன்பதுவருடக்காகிதம்:—A letter 9
years old.**—சர்மன் பெண்ணொருத்தி 1881 ம் ஸூ தன் புருஷனுக்கெழுதினகடதாசி கூ வருடத்தால் அவள் கையிற் சேர்ந்தது. புருஷன் ஒரு கப்பலா ன். கப்பல் பிரயாணப்படக் காகிதம் போகுமாம். இவ்வாறு அந்தக்காகிதம் உலகமெங்கும் பிரயா ணம்பண்ணித்திரிந்து ஈற்றில் உடையவளைச் சேர்ந்தார். மெய்யாயிருக்குமா?

நல்லபிரமாணம்:—An excellent Law.—நூனூற்றில், பின்னல், அப்பஞ்சுடல் என்னும் முன்றுவேலைகளிலும் தேற்றமடைபார் பெண் கள் விவாகம்பண்ணப்படாததென்றும் ஓர் பிரமா ணம் ஒல்லந்ததேசத்தில் உற்பத்திப்பெற்றது.

கடிதம்.

வேல்லை யமக அந்தாதி.

உரை.

(S9 ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

ஆவண வோவை யுனக்குத்தத் தேனடி யானுமவை யாவண மேன்ற வண யாண்டுகொள் வாயிக்குமங் குமோன்றி

யாவண மல்க்கு வேல்லைப் பதிய லணியணியா யாவண வுக்கோட்டி ஓற்பவ னேயென யாள் பவனே.

இ—ன். ஆவணம் இங்கும் அந்தம் ஒன்றி மல் கிழே வெல்லைப்பதியில்—கடைவீடுகள் எவ்விட ம் சேரிகிறையும் வெல்லைப்பதியிலுள்ள,—ஆ அணி அணியாய் அணவும் கொட்டில் உற்பவ னே—பக்கங்கள் நிரை நிரையாய் வந்ததென்ற ஓர் கொட்டிலிற் பிறந்தவரே,—என்ன ஆன்பவனே—என்ன யாள்கின்றவரே,—ஆவண ஒலை உனக் குத்தத்தே—எனது அடிமைச்சீட்டை நுமக்குத் தந்தேன்,—அடியானும் அவலயாணம் என்ன ஆண்டு கொள்வாய்—அடியேனும்—அலைக்கப்படாத படி என்னை ஆண்டுகொள்வீர். —எறு.

தன் சாரிபை. ஆவணவோவைத்தேன் என்ப தற்கு முன்னர்ப்பாட்டி னுரைத்தார்க்குரைக்க, உள்ள என்பது இசை எச்சம். பதியில் உள்ள கொட்டில் எனக்கட்டே. காரியப் பொருளில் வந்த ஒன்றவெனும் செயவெனெச்சம் ஒன்றி மேனத்திரிந்து நின்றது. “குடி பொன்றிக் குற்ற முமாங்கேசரும்.” என்பதனுட்போல. இங்குமங் கும் என்பது இடப்பன்மைதரித்து நின்றது. அவல யாவணம் என்பது கருமகருத்தன் என் வன? “செயப்பபொருளைச் செய்குதபோலச்—தொழிற் படக் கிளத்தலும் வழக்கியன் மரபு.” எனத் தோல்காப்பியர் குத்திரித் தாராகலின். கொட்டி லுற்பவனே என விளிக்தமையின், இடையூறுக ளடைதற் பாலதாசிய வுட்பை நீருமெடுத்தீர் என்பது, என்னையான்பவனே என விளிக்த மையின் அடியாரை என்ற மாணியியல்பை யுடையீர் என்பதும் போதந்தன. உபத்திரவங்க ளாலுடம்பிற்றது. மிடையூறுகளாலும், சோதனை களாலாண்மாவுக்குறு மிடையூறுகளாலும், அவல படாவண்ணம் என்ன யாண்டடிமை சோள் வீர் என்பது கருத்து.

உதும்பராய். J. C. A.

Kondaville 3-11-90.

(To be continued)

CREMATION.

The question of the method of disposal of the dead is an important one, and is frequently discussed. In modern times, some have undertaken to show on scientific grounds that burning is better than burial. The followers of the Christian religion have usually practised burial, but there is no sufficient reason why cremation should not be adopted if burial can be shown to be generally injurious to the living. Christianity favors health, and the precept "do thyself no harm," is as applicable here as elsewhere. It is claimed by some that the germs of certain diseases are not destroyed by burying, and that for this reason it is dangerous to bury those who have died of those diseases. But this is more true of animals than of men. Animals with tubercle may give consumption to men; many animals have tubercles when it is not suspected; the germs may escape from the earth and poison mankind; therefore it is quite as important to cremate animals as men. But who of our scientists will advocate this, or practise it. Cats communicate the dreaded diphtheria, therefore cremate cats.

Consistency is a jewel, by all means be consistent. Our contemporary the *Guardian* has well pointed out the inconsistency of some advocates of cremation, in another respect, in that they object to the cremation of the so-called lower castes, who are more liable than others to communicate disease.

The fact is the natural method of disposal of dead bodies is by burial, and Nature's way is generally found to be the best. We might argue this from the burial that is done by some birds and certain beetles, but we do not care to press such an argument. The fact that burial has been practised by all peoples, at least in their simpler states, looks the same way.

But the scientific argument is really the strongest to show that burial is the natural method. Our frames were taken from the earth and should be returned to the earth in the least violent way and the one that will cause the least harm to the living. Certainly the least violent is enclosing in earth. The process is going on from day to day. Matter which has been a part of our system is daily rejected, and science says the dry earth system is the best way of disposing of it. The burning of a dead body diffuses various noxious gases around, while if it is buried to a proper depth in suitable soil, nothing of it comes to the surface again, except as brought up by the roots of trees, which may get nourishment there. All these stories about crawling germs and offensive sights have been in cases where the burial has not been at a proper depth, or has been too crowded.

It is true that in large cities the problem of proper burial is a serious one, but it has not been an impossible one to solve, and at any rate cities are in some sense excrescences of civilization. As civilization advances in the future and conveniences of transport multiply, especially through the air, the population is likely to be more evenly distributed over the face of the country. Cities generally owe their origin to convenience of water transportation, but when air vessels are generally employed there will be no such reason for aggregating humanity in vast masses. The poisoning of streams and wells can always be avoided

ed if proper care is taken. We believe there are hundreds of wells poisoned by latrines to one by graves, but neither is necessary.

The natural aspect of burial is very pleasantly expressed in one of the hymns of the *Rig Veda* (10: 18) as follows:

"Approach thou now the lap of earth, thy mother!
the wide extending earth, the ever-kindly,
Open thyself, O earth, and press not heavily;
be easy of access and of approach to him;
As mother with her robe her child,
so do thou cover him, O earth."

Because burial is the natural method it has been adopted by Christianity, and is likely to be retained, because so many precious memories and sentiments cluster around the grave. Chief among these is the thought of resurrection. Christians believe that there is some immaterial part of the man yet remaining in the decaying covering, and that at the last day this imperishable part of the man will be raised and united with the spirit, which in the meanwhile has been waiting for it in the presence of Jesus, if a believer, otherwise with the lost. This imperishable part of man buried in the grave cannot be destroyed by fire, therefore cremation could not harm it, and might be practised if shown to be the better way. But to it death is a sleep, and it is much pleasanter for friends to lay the sleeping form of the one they have loved to rest in the bosom of mother earth, in the sure hope of a resurrection, than to thrust it into the mouth of a furnace, or to see it writhing on the burning pile. The grave is hallowed by Him who lay in it until the third day and has no terror for the believer.

AMERICAN NOTES.

A few weeks ago we had a word to say about the silver bill of the United States and its influence on the price of silver. We have now to note the practical failure of that legislation because, although the government has bought large quantities of silver, the supply has proved greater than expected, and silver has been rapidly falling till it has come to near its former price.

The United States Congress has recently passed another important law with respect to imports. It is called McKinley Tariff Bill, because introduced by a man of that name. For some years the income of the Government has been so great that they did not know what to do with it all. They have been paying off the national debt very rapidly. But they do not wish to pay it all, because the most of it being now owed within the country, the interest is paid by government to its own citizens, which is a good investment for them, and besides citizens who hold government bonds are likely to stand strongly by their government. Congress has arranged to pay enormous sums as pensions to those who were wounded or made sick in the civil war. Large sums are voted for public buildings, harbor improvements etc. but still there is a surplus. This Bill by putting a heavy import duty on articles which can be produced within the country is intended to keep those articles out, and thus reduce the total of the income by increasing its rate, and at the same time benefit the producers or manufacturers of those articles within the country. The natural result is to increase the price of all those articles, and the people who buy feel it very much. At the same time manufacturers of those articles in England, not being able to sell in the States, find themselves in difficulty, and several establishments have been obliged to dismiss their workmen.

An item of great importance is the abolition of polygamy by the Mormons. For several years the government of the United States has been taking severe measures to

put a stop to it. Several hundreds of the leading Mormons have been imprisoned and their property confiscated because they refused to obey the laws, and soon severer steps would have been taken. It was feared by some that it would lead to a small civil war. Now their head man has made a proclamation that the laws of the country are to be obeyed, and the great convention has ratified it, so it is believed that polygamy is dead.

"ONLY A LEAF."

In our remarks on the use of betel in the no. for Oct. 16, we did not by any means intend to retract what we said before: we did not repeat because we did not see that any real argument had been brought against the other points. The only seeming argument was the opinion of Sir E. Tennent, and we showed that his opinion was on the whole against the use of betel. What he says in favor of it is only an example of condemning by "faint praise," He calls it a habit of "semi civilized life," and "a specific to correct the defective qualities of the daily food," and speaks of the "indolent and feeble stomach" of the user of betel. If any user likes this author's opinion on the subject, he is welcome to it, and must accept also his characterization of it as disgusting. We may say that there is no disputing "de gustibus" etc. but saliva oozing from the lips, as is usually observable in betel chewers, is always disgusting to civilized people, and has been considered by most people a sign of imbecility, at least as far back as the time of David. (see I Sam. 21: 18). Amongst the Hindus themselves it is, we believe, considered improper to appear in their temples with betel in the mouth. What shall we say of Christians who show less reverence in their churches, as we have often seen with some.

REMARKS.

The discussion on the books of the Bible seems to be closed. We are quite content to leave it to our readers, and are confident that all, who were not already committed to a contrary opinion, will agree that we have given good and sufficient reasons for accepting only 39 books in the Old Testament.

As for tradition, the *Guardian* attempts to prove that we have rejected it, and then refutes itself by showing that we do depend on tradition. That is just what we said. The "divine tradition" our contemporary describes, as "teaching handed down from the Apostles among many witnesses, sifted and separated from the mere doctrines of men by the teaching authority provided by Christ in his church, carefully collected, collated etc" is exemplified among us in infant baptism etc. The only difference seems to be that we look for confirmation to Scripture, while Romanists want "ex-Cathedra" authority. It cannot be expected that all Protestant teachers should agree in all points, any more than leaders of science agree. We only claim a substantial agreement of most in the matters of chief importance.

We are sorry to see the *Guardian* descend to repeat such stories about the Reformers. Henry the Eighth cannot properly be counted among them. We do not claim that Luther and Calvin were perfect, nor do we hold to all their beliefs, but the verdict of the most believed and unbiased non-Protestant historians is that they were good men, and any one who disputes this is flying in the face of the verdict of mankind in general.

Printed at the Press of Strong & Asbury, Manipal.
Published by Mr. N. Strong and A.C. Mission.